

ДІЛО

**РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:**
Львів, Ринок 10., II. пов.
Корто пошт. шпал. 26.726.
Адреса тел. „Діло—Львів“.
Число телефону 565.
Рукописів
редакція не звертає.

ПЕРЕДПЛАТА
в Австро-Угорщині:
місячно . . . . . 5— К.
квартально . . . . . 15—
піврічно . . . . . 28—
щорічно . . . . . 56—
у Львові (без доставки):
місячно . . . . . 4— К.
квартально . . . . . 12—
піврічно . . . . . 22—
щорічно . . . . . 44—
в Німеччині:
піврічно . . . . . 25— М.
щорічно . . . . . 50—
За зміну адреси
платить се 50 с.

Ціна оголошень:
Реклама в першому випуску
кожого місяця 60 с. в подальшім
1 р. в місяць 1750, в редакцій-
ній частині перед 26 го номером
кожого 2 р. Після цього 2 р. Слова
тиснуть друком великим шрифтом.
Портрет оголошення зі зображен-
ням . . . . .
Один примірник коштує
у Львові 16 с.
на провінції 20 с.

Видас: Видавничі Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Василь Паньків.

Львів, 25. січня 1918.

Большевицькі звідомлення про воєнні операції проти України дуже сильно пригадують письмений звідомлення царського генерального штабу і усні перехвалки царських офіцерів першого періоду війни. Про першу ліпшу сутячку в нізничній Угорщині говорилось тоді так, наче би се була битва під — Будапештом, а в Львова не знали російські офіцери взагалі ніякої близької цілі, як — Відень. Тимчасом ні Будапешту ні Відня, ані навіть околиць обох сих стовиць ніколи не бачили очі російських солдатів — хіба, що то були очі полонених. Як багато інших метод боротьби з політичними претивниками, унаслідили большевики по царським режимі також метод самохвальства на точі своїх тріумфів воєнних і користують ся нею трохи не щодня в звідомленнях своєї петроградської агенції телеграфічної про бої з військами української народної республіки. На один з красних зразків сеї методи спромогли ся большевики дня 22. с. м. в депеші про битву „перед Києвом“. Радимо кождому прочитати сю знамениту депешу: низше її читачі знайдуть. „Дізнаємо ся“ в тей депеші про справдішні чудеса, які (будимо) деконали большевицькі війська. Вийшли вони з Харкова походом на Полтаву (яка від Харкова віддалена трих більше ніж Перемішль від Львова) тай ревігнали українську війська „перед Києвом“ (котрий знов на продовженю лінії Харків—Полтава віддалений від Харкова значно більше ніж Краків від Львова). При тим же в заняли „місто“. Яке вражінє винесе малотамучий західний читач зі змісту сеї депеші? Не инакше, як тільки, що Київ („місто“) або вже занятий, або ось-ось буде занятий...

Тимчасом усе те байка. Один погляд на карту показує, що занята могла б бути що найближше Полтава, а „перед Києвом“ большевицькі герві стоять нині як раз так само, як в змні 1914 р. стояли із попередником „перед Будапештом“. До того ж навіть відомість про занятє Полтави — видумка петроградської агенції.

Та які-б вони і не були ті депеші петроградської агенції, то таки — як богато інших річий на сім світі — й вони мають свій змісь і свою ціль. Змісь мають між ин. сеї, що доказують нам, нічим глядачам подій на Україні, яка важка задача лежить на плечах трудівників Української Народної Республіки в їх зусиллях коло угрунтованя української держави і забезпеченя її перед червоним терором і чорним безладом, який втискаєть ся на Україну від сторони Петрограду. Задача важка і пеложене поважне, і треба українському правительству наруги всіх національних сил, аби одоліти ворожий настуа. Надіймо ся, що сил сих же буде хибувати українському правительству.

Що до цілі таких „вісток“, то вона доволі ясна. Хотить о впливане на дипломатію і заворушване публічної опінії осередних держав, котрі стоять перед оконечним завершенем угоди з українським правительством. Чи большевикам удасть ся бр-хнями осягнути сеї цілі, не беремо ся відгадувати. З промов Черніна і Гертілінга про мирові переговори не можна що-до сеї точки робити ніяких висновків.

Із змісту промови Черніна звертає на себе особливу увагу завва, що на основі угоди з українською делегатею даяні границі між Росією і Австрією остануть ся незміненими також як границі між Австрією і Україною. Іншими словами: Збруч і далі має розділяти Східну Галичину від решта українських земель.

Се найзнаменніша для нас завва в цій промові гр. Черніна. Вона стверджує факт великої, першорядної ваги для істнованя, будучности і політичних виглядів нашої галузі українського народу. Висновків із сього факту нині не будемо покищо робити ніяких. Замість нас робить деякі цікаві висновки з сього факту краківський польський орган: Наші читачі, прочитавши його „відкритє“ про намір поділу Га-

личини на чолі нинішньої нашої рубрики норинок, приймуть його з такою ж зичною резервою, як приймали богато всяких інших польських донесень на сю тему — ти вони були нам корисні чи некорисні.

Неправдиві вісти про битву перед Києвом і заняте Полтави.

(Пет. Аг.) Петроград 22 січня 1918.

Війська „Советів“ вислані з Харкова на Полтаву видали битву військам Української Ради перед Києвом й побили їх завсім. Місто в руках „советських“ відділів. На сільнім аксіданю рад

саядаське робітничо-селянських з одушевленем прийато представників центрального відділу в Харкова. В Полтаві спокій.

Над кордоном 23 січня 1918.

Власна допись „Діло“.

Подані вчора петроградською агенцією відомости, що — мовляв — „коротке буде істнованє У. Ради на Україні“ та що Полтава, Чернігів, Харків, Катеринослав, Росітв є в руках большевиків — о стільки неправдиві, що окрім Катеринослава і Харкова ні одні з названих місцевостей не в руках большевиків.

Війна за Українську Народню Республіку.

Концентрація українських війск коло Бердичева. — Над Доном. — Український похід на Катеринослав. — Румунські війська в спілці з українськими. — Розпорядок Щербачева про українську мову.

Власна допись „Діло“.

(См.) Над кордоном 24 січня.

Докладного образу того, що дієть ся тепер на Україні і загалом в Росії, не можна собі вигворити. На відстані річних, завсім певних вісток старати ся му сяк так представити найновіший хід подій спеціально на Україні.

Перш усього пригадуємо, що в нашій дописи п. з. „Рада большевиків на Україні“ ми завзначили, що правительство Української Народної Республіки своєю депешою заявило всім державам, що подібні експеди большевиків на Україні можуть повторят ся, але українське правительство заняте внутрішнім уладженем держави не має часу, щоби подібні річи стверджувати або простувати. Се свід пригадати тому, що до нині із сторони українського правительства нема ствердження правдивости тих вісток в пресі. З того можна посередно внесити, що У. Ц. Р. або держить ся свогого рішення що до большевиків на Україні з хочатку січня 1918 р. або пригетовляє оружну відраву большевицьким самозванцям.

Вістки про нелад на Україні треба брати з великою резервою. Вони всі походять з одного жерела, а саме з Харкова, де „українські“ большевики мають всі урядничі апарати в своїх руках і подають навіть суперечні собі вісти світови. Як тільки відізнаєть ся в сій справі Київ, падам Вам його голос.

У. Ц. Рада зарижала 23. січня демобілізацію всіх збройних сил на своїм фронті. Демобілізації вротивлять ся частини большевицьких війск на українським фронті. Корпуси

й дивізії заряджують подекуди демобілізацію на власну руку. Між большевиками й Українцями на українським фронті приходять до кривих бєів. Досі на цілім фронті вретрали цілком большевики. Ті останні крутять ся незорганізованими ватагами під фронтон. Коло Бердичева концентрують ся всі збройні сили України.

Над Доном триває кривавий бій большевиків з Каледіном зі зміниєм частем. Раз одна, раз друга сторона горою. Досі набрали ми вражінє, що Каледін горює, бо большевики дають розпучливі заклики о поміч.

Вістка про опанованє Катеринослава большевиками правдина. Катеринославщина є вся за Ц. Раду, а большевики опанували тільки само місто. Під Катеринослав ідуть походом українські війська. На днях відбудеть ся рішаюча битва.

Румунські війська стали всі по стороні України. Заявила се управа румунської армії. Румунські війська залучили ся в українськими і радикальне винищують большевиків. Головна сила машире на Бендери і Кишинів.

Головнокомандуючий українського фронту видав 23. січня такий приказ:

„Від нині урядовою мовою у всіх частинах підчинених мені збройних сил заводжу мову тільки українську. Акти та документи писані иншою мовою не полагаються ся. Подати се до відова всім відділам. — Щербачів“.

Австрійські й угорські Українці в Києві.

В кївських часописах появиля ся ось яка відозва до галицьких, буковинських і угорських Українців:

Товариші! Те, що було нашою мрією, за що селянство і робітництва Галицької, Буковинської і Угерської України боролось дозгі река, те, за що ми йшли в боротьбу на житє і смерть, коли забула ся страшна війна, — здійснило ся.

Українська Центральна Рада, орган українського селянства і робітництва, проголосила третім універсалом Українську Народню Республіку. Український народ вступає на шлях будови свого власного жита, будує свою державу, яка має забезпечити як найкращий розвій всім трудящям на Україні.

Ми галицькі, буковинські і угорські Українці, сини єдиного українського народу, в сей

важний час почувуючи свою відповідальність перед будучими поколіннями, не можемо бути тільки глядачами, а повинні встати як найдіяльнїшу участь в твореню нового державного ладу на Україні, і в закріпленю тих всіх свобод, які виборав собі український народ.

Сповняючи сей наш святій обовязок, ми повинні творити таку силу, яка змогла б допомогти українському народови заобути і закріпити те все, що було проголошенє в третім Універсалі.

Одною з таких сил в сучасній хвилині являеть ся організація з галицьких, буковинських і угорських Українців військових частин.

В порозумію і за згодою Генерального Військового Секретаріату, Тимчасова Головна Рада галицьких, буковинських і угорських Українців приступає до переводженя організації

військових частин з галицьких, буковинських і угорських Українців.

Розуміючи вагу сучасної хвилі в історії українського народу, почувачи наш обов'язок і ту велику відповідальність, яка лежить на нас, та сповняючи ті завдання, що стаяли перед нами, закликано Вас, Товариші, стати при боці Тимчасової Головної Ради галицьких, буковинських і угорських Українців* і Генерального Секретаріату по військовим справам, допомогти їм в їх праці, вступаючи в ряди організуючих ся Січових Стрільців і сповняючи всі їх розпорядження.

Київ, 30. падоліста 1917 р.

Тимчасова Головна Рада галицьких, буковинських і угорських Українців.

Український Київ

Вислід виборів до російської конституанти.

Читаємо в „Народній Волі“:

Дуже цікаві наслідки дали вибори в Всеросійській Установчій Зборі в Києві. Після обчислення голосів в 117 виборчих участках, виявилось, що на першій місці стоять Українці, котрі получили 45 тисячів голосів, на другім „союз русского народа“ (Ч. 8.) в 36 тисячами, на третім більшовики (39 тисяч) і на четвертім кадети (18 тисячів). Решта сансів одержали значно менше.

Таке розподілення голосів дуже показує. Воно відбиває як в зеркалі ті настрої і думки, якими починає тепер жити громадянство всіх шарів, не в однім Києві.

Ясно, перш за все, що позиція України в нас змінилась. Як побільшене українських голосів припадає цікаво або на заселені міщанми й робітничими районами міста, або на ті часті, де голосували солдати. Разом в тій велика сила кієвських голосів, виборчих „союзників“ і кадетами свідчить, що в Києві, як і на всій Україні, побільшується недовіра до революційних порядків. Налякано беззахисним безладом маса, схильнається в бік старого режиму. Сі славні вибори

розруку приписують не наслідкам царського режиму, а революційному життю і хочуть повернути царя.

З другого боку, частина селянства, яка покладе назі на скоре наступлене Ленінського раю, довірливо йде за більшовиками.

Таким чином, на Київських виборах ясно навітали ся три численні сили, які мають найбільший вплив. Сі сили являють ся характерними й для всієї території Української Республіки. Вибори свідчать, що з одного боку свідомість нашого народу навіть в русифікованім Києві, зростає не днями, а годинами. З другого боку вказують на велику небезпечу, якою загрожують молодій Україні дві крайні політичні групи, котрі в відношенні до України стоять на одній ступені централізму. Одні, правда, говорять про се отаєрто. — другі на словах об'являють „вільне самоопреділення“ та інтереси селянства, а на ділі роблять теж, що й перші: ціли в обох відносно на: і в тих і в других однакові. І не відомо, хто з них більше шкодить ділу Революції і переведенню нових соціалістичних порядків в житті — чи чорносотени, чи більшовики.

виробити собі долю. Притім не привязуючи до форми дотичного народного голосування, хочу тільки добровільного прилучення Польщі. Невідклично обстаю при тім, що польська держава не повинна ні на один день відложити включене мира. Коли відтак Польща буде кати опертя о нас, то її радо приймемо: польська не повинна і не роабе мира. Ми стер був би рад, колиб польське правительство брало участь в переговорах, бо на його ділі Польща є незалежною державою.

Петроградське правительство не признає територіального польського правительства, тому ми не хотіли викликати якого-небудь конфлікту. Та справа є безважечне важкою, ще важчим для мене є усунення всіх перешкод, які припиняють покінчене перемир'я.

Другою трудностю є ріжниця поглядів Німеччиною і петроградським правительством до інтерпретації права самоопреділення в областях, обсаджених німецькими військами. Німеччина стоїть на оправданім становищі, численні заяви, довершені законодавчими і шими репрезентативними органами в окремих провінціях мають вважатися висловом безпечного народу. На се не годить ся петроградське правительство.

Друга ріжниця нагляді відноситься до дення всіх німецьких військ і адміністраційного гання в занятих областях перед переведенням родного голосування. В обох тих справах ми знайти ся якусь посередню дорогу.

Можливість загального мира.

Коли раз буде заключений мир в Росії, то не дасть ся на деого відложити заключення загального мира. В тій думці утвердиво міжнародне предложене Вільсона. Не можна прийняти у всіх подробицях, але воно є найбільш зближене до австро-угорського предложення в нім такі точки, на які міністер радо стоїть ся. Негідний тільки міністер в предложених скільки воно відноситься до послідня Бельгії Туреччини. Передвоенного стану своїх союзників, буде монархія беренити так, як це в аласного. Також мусить міністер виносити ради, як монархія має бути уладжена.

Бесідник не має нічого проти висказаної дилемати, проти свободи моря, проти нехання дальшої війни госведарської, проти оруженя; він бажає, щоб заружене було тільки до той міри, яка потрібна для внутрішнього забезпечення держав. З Росією бажає міністер вдержати приязні відносини. Що до Алії, Сербії, Румунії і Чорногори міністер стоїть на такому становищі, яке виявив в угорській легатії Нехай тільки Вільзон уже своєю великою впливу на те, щоб його союзники з обох сторони подали також умови, на основі яких хотять пересправляти.

Що до 13 точки предложена Вільсона, й міністер є прихильником утвореня палат держави, яка містила би в собі всі області, населені безсумнівно польською людністю, саме годить ся він з думкою про союз держав.

Прочі ріжниці є такі, що можна їх розв'язати. З огляду на те, що Австро-Угорщина і динені Держави мають найменше спільних речів між собою, то винна думка між ними могла-би стати основою для переговорів усіма державами.

Новиства мира з Україною.

Вкінці вступі може найважчим, і ми мас міністер сказати, звертасть ся ще раз до переговорів з Росією, в першій мірі з Україною і заявляє:

Правою над миром з Україною і Петроградом. Мир з Петроградом нічого не змінив в наших дефінітивнім воложеню. Ніде не в'я австро-угорські війська проти петроградців, масмо проти себе українські полки, коті возити Петроград також нічого не може, бо не ма нічого крім революції і анархії, а рускі портові артикули, які більшовики хотіли Німечка може радо експортувати, як найбільш вигідно. Мимо цього хочемо також мира з Австрією і Петроградом, бо се зближить нас до загального мира. Заключене мира иначе не буде досягнеть ся в Петрограді, инакше в Україні. Елі Україна має засоби средств поживи, коті великі може вивозити, коли погодимо ся в терорических справах. Справа виживлення є міні жужітливою світа і відграс всюди велику ролю. Більшого заключеня мира з тими державами Росії, німеччиною, мають средства поживи на живія, ужити в історії, щобі помогли нашій людності, тому і в історії там гістеричної нервозності, щобі мати в Україні кілька днів або тижнів скорше, не зрештою за сеї користі для насесена.

Належить ствердити, чи, що і в який Україні українська сторона, заключаєча договір, старчить. Україна бажає заключити торговельний договір не во ім'я чужої чести мира, але при його заключенні. Але неприясенні відносини в повозах держав очевидно патягають за собою

Гр. Чернін про мир з Україною.

Звідомлене в заграничній німецькій делегації.

(ТКБ). Відень, 25. січня 1918

В кмісії заграничних справ австрійської делегації, яка збрала ся перед пелуднем, міністер заграничних справ гр. Чернін забрав голос і на вступі означив, що його обов'язок дати вірний образ мирових переговорів.

Переговори протягають ся з приводу ріжних труднощостей. Сі труднощі і зв'язіть переговори спричиняють занепокоєне в ширських кругах людности; в причини явности кожда з подробиць дістасть ся до відома ширських кругів населеня, яке кождою нездвальною вісткою безпечить ся. Однак треба зберегти спокійні нерви. Партію треба грати дальше з хоредною кровію до кінця, а вона скінчить ся добре, як що народи монархії будуть кооперати своїх представників на мировій конференції.

Основою переговорів Австро-Угорщини з ново утвореними російськими державами є принцип: без компенсації, без анексії. Міністер заявляє, що не домагаєт ся від Росії ні квадратового метра землі ані сотника, а коли Росія, як здасть ся, стоїть на тім самім становищі, то мир мусить бути заключений. Коли би Росія донала ся від Австро-Угорщини відступленя областей або воєнного відшкодованя, то міністер провадив би дальше війну, або уступив би, о скільки не міг би переперти свого погляду.

По сім виступі, означивши ще раз, що нема приводу до песимістичних здогадіє, що мир розібеть ся, звершив міністер до обговореня нових труднощостей.

Першою трудностю є, що переговорюємо не з одною стороною, тільки в ріжних мово-утворених російськими державами, а саме з Росією, правльною в Петрограді, з Україною, Фінляндією і Кавказом, з обома сержими безпосередньо, з обома другима, які в своїм часі ще не були в Берестію заступлені, посередньо.

З українською делегацією

дійшли наші переговори вже дуже дацько. Ми вже згодили ся на висше згадану основу „без анексії і відшкодовань“ і в головних рисах здали ми собі справу, що і в який спосіб належить привернути торговельні зв'язки з новою республікою.

Трудність лежить однак в тім, що українська республіка стоїть на становищі, що вона є управлена до переговорів з нами цілковито автономно і незалежно, підчас коли російська делегація стоїть на становищі, що суароти остаточно ще неустановлених границь України, має вона право брати участь в наших переговорах з Україною. До сего погляду українська делегація не прилучила ся.

Сей незрозуміний став внутрішніх відносин в Росії був причиною довжечної проволочки. Ми побороли й ту трудність і я думаю, що переговори, які мають продовжати ся за кілька

днів, найдуть тут вільну дорогу. Як справа ніяк не представляєт ся, сего міністер не знає. Бо вчора одержав від свого вступника в Берестію дві телеграми, що предікатель російської делегації Йоффе вислав до делегації держав почвірного порозуміння об'явки, який доносить, що правительство робітників і селян української республіки з осідком у Харкові після заяви вислані до предікателя російської делегації, не признає Генерального Секретаріату київської української (Центральної—Ред.) Ради представником цілого українського народу, бо Центральна Рада репрезентує тільки маючі класи, наслідком сего не може ділати в імені цілого українського народу, та що есентуальних договорів Центральної Ради, які би заключено без його („правительства робітників і селян Укр. Респ.“—Ред.) співучасті не признає, і що відповідно до сего висилає до Берестя двох делегатів з порученням в'язти участь, як представники центрального комітету всеукраїнських роб. жовн. і селянських рад, однак в складі російської делегації як до повняючу складову часть, в мирових переговорах між почвірним союзом і російською федеративною республікою, бо такою належить вважати раду народніх комісарів. Сі повновласники по думці рішення з 12. січня мають поручене категорично заявити, що усі проби Української Центральної Ради виступати в імені українського народу мають ся вважати самовільним кроком буржуазних груп українського народу проти волі і інтересів робучих класів України, також, що ні одно рішення Центральної Ради без згоди з представниками правительства робітників і селян не буде означене українським правительством совітів, ні українським народом, що дає українське правительство робітників і селян вважати раду народніх комісарів органом всеросійського правительства совітів, управленням виступати в імені цілої російської федерації і що українська делегація правительства робітників і селян, вислана до викрете самовільних кроків Української Центральної Ради, буде виступати разом і в цілковитій згоді з всеросійською делегацією. Президент Йоффе додав, що російська делегація вже прийняла у свій склад тих українських представників.

Се—будь що будь—нова трудність, бо не можемо і не хочемо вимушувати ся у внутрішні справи Росії. Коли однак ся дорога буде вільна, то не буде вже більше труднощостей. Згідно з Українською Народною Республікою стверджуємо, що давні границі між Австро-Угорщиною і колишньою Росією є важні також між нами і Україною.

В справі Польщі,

якої границі впрочім ще докладно не означені, то не хочемо нічого від сеї нової держави: Свобідно і без впливаня людність Польщі має

в'їзнені в переговорах. Коли панове зачinite мене в заду, коли примусите мене заклочити мир на доб і шню, тоді не будемо мати го спо д а р с ь к и х к о р и с т и й. Тоді люд го спо д а р с ь к и х к о р и с т и й, які могла би ність мусілаб ся виректи користий, які могла би мати з заклоченя мира. Коли панове зробите на наших теперішних противниках зовсім хибне вражінє, що мусимо за всяку ціну і сейчас за-вражїне, то не одержимо ні одного сот кло-чїти мир, то не одержимо ні одного сот нару збіжа.

Питанє довіри.

Вкінци міністер просить, щоби йому в краю уможливлено і облекшено далше веденє переговорів, яких одинскою цілю є господарські користі, передовсім достава збіжа. Переговориючі з ним противники, добре обчислюють і дбають про те, щоби його поставити в примусове положенє. Нехай делєгати вислєвлять ся чи мають до міністра довіре чи ні.

Дебата.

По промові гр. Червіна перший забрав го-лос президент Союзу німецьких мішанських партій д-р Вальднер, вислєвляючи повне довіре до гр. Червіна. Бєсїдник не бажєє мира за всяку ціну, який означав би підданє. Заявляє ся за додержанєм вірности Німеччині. При-чина трудностей, які зустрічають переговори, лежить в тім, що віз нас іде заохота для ро-сійських революціонерів. Вкінци бєсїдник апелує до Угорщини, щоб в огляду на спільно продуту кров уможливила спільне виживленє.

Пос. Странски (Чех) гєворить гєловно про Польщу, домагаючи ся з'єднєнєя Польського Королівствєя, Повнєнщини й Галичини в одну Польщу.

На сїм засїданє перервано. На вечірнїм засїданю промовляв пос. Дішанський.

П. Дішанський висловив приғанєє для ве-дєнєя переговорів гр. Червіном. Домагаєть ся сєдїғанєя гєдєського Сейму у Варшаві. Вкінци питає, коли будуть усунєні війська в занятих областях.

Промовляли ще пр. Ностіц, Еленбоген і Керошен, після чого засїданє відложено на дру-гий дєнь.

Державний канцлер Німеччини про вєвнї ціли антантї.

Прємєса в головнїй номїсїт парламенту.

(ТКБ.) Берлін 24. січня 1918.

В головнїй комїсїї парламенту перший за-брав голюс державний канцлер гр. Гєртлінг, який зачав тим, щє інцидєнт в Берєстїю, викли-каний рєсїйським домаганєм веренєсєнєя пере-говорів до Стокгольму, полагодженє та щє пере-говори ведуть ся далі. Хоч переговори йлуть дуже повольно, одначє можна надїятї ся, щє не-забаром дійдєть ся до успішного кінця.

Переговори в Ураїноу.

Кориснїйше стоять нашї переговори в де-лєгатами Ураїни. І тут треба ще поборотї тру-днєстї, але вигляд є кориснї. Сподїваємо ся дїятї незабаром в Ураїноу до заклочєнєя ми-ра, який лежить в обопільнїм інтерєсї і буде кориснїй єкономїчною стороною.

Окремїшний мир з Росїєю.

Корисним уважєє канцлер також те, щє тепєр є вільна дорога до окремїшного мира з Росїєю, бо держави антантї в умовленїм рєчен-цї, який кінчив ся 4. січня, не приступили до переговорів в справї загальнєго мира.

Відповідь на прємєсу Лойда Джорджєя.

Переходячи до военних цілїй, означєних в промові Лойда Джорджєя, канцлер зазначує, щє вєтєн тої перємови є значнє загїднїйший нїж пер-єд тим. Одначє англїйський прємєр гєворить вєсє щє про питанє вини й покутї зї сторони Німєччини, яка на таке трактованє справї вікє-вдї не згодить ся. В звязку з сїм канцлер вер-єтєє до питанєя вини і вказує на полїтику кружєнєя, яку від дєсятлїть вєла супрєоти Німєччини Англїя зї своїми союзниками. Щє до вєльзасу і Льєтєарингїї канцлер за-вєвляє, щє прилучєнє сїх провінцїй до Німєччи-нєи в 1871 р. було тїлькї дєсанєксїєю вїсблєстїй, які цілї столїтєя належали до нїмєць-кєго цїсарствєя і були насильно відірванї Фран-кїєю. Канцлер вказує, щє в 1871 р. англїйські дїсторикї і полїтикї і англїйська прєса похваляли крєк Німєччинї. Прїм. Кєрлїяль писав: „Нїякий нард не мав такого лихого сусїда, як Німєччи-на за останнї роки в Францїї. Німєччина була бї божевїльна, як бї не скористала в нагоди, щєб відгородити ся від такого сусїда гранич-ним валом“.

Мировї точки Вільсона.

Далше канцлер переходить одну по дру-гїй мировї точки Вільсона. Перша точка гєворить про я в нїстє дї-

п л ь о м е т і і. Канцлер вказує на те, щє союз Німєччини й Австрє-Угорщїни був явнїй, коли держави антантї були звязанї тайннїми догово-рами. Отжє на явнїстє дипломатїї Німєччина може згодити ся. Так само на другу точку про свєбєду морєя і на третю точку про усунєнє єкономїчних обмежєнь. Четвєрта точка: обмежєнє зєружєнь надаєть ся до дїскусїї. Щє до пєтєюї точкї: управлїчнєє колєонїєлєнїї справлї, то тут на проло-вїцїю Вїльсона повинна першє вєсєго відповісти Англїя, яка має найбїльшї колєонїєлєнїї по-сїлєстїї.

Точка шєстє: опорожнєнє росїй ських областїй є тепєр справою, яка єб-ходить виклєчнє Росїю й осєреднї держави.

Точка сємє: справа Бєльгїї не може буть вїрвана з цілєстї мирєвїх питань. Насильнє прилучєнє Бєльгїї до Німєччини нїколи нє було прєграмою нїмєцькєй полїтикї.

Так само нє було в Німєччинї змағанєя прилучити занятї частї Францїї, яких опорожнєнєя домагаєть ся Вїльзон в точцї ось-мїй. Та сї частї є в руках Німєччини цїннїм заставєм, який Німєччина вїдаєть аж на основї мирєвїх гєреговорів. Одначє треба заявити щє своїм дєтєперїшнїм державннїм областям Німєч-чина нє вїдаєть.

В точцї дєвєтїй, дєсятїй і одїнацятїй Вїль-зон обговорює справлї, які відноєть ся до Ав-стрє-Угорщїни і Балкану. В сїх спра-вах Німєччина будє вїрною своїм союзникам, так само, як в точцї дванєцятїй, яка відноєть ся до Турєччинї.

Точка трїнацятєя відноєть ся до Поль-щї. Нє антантєя освєбодїла Польщу, для якої мала вона тїлькї словєя, а освєбодїли Польщу осєреднї держави. Отжє треба оставити Німєч-чинї, Австрє-Угорщїнї й Польщї також рїшенє щє-до будучнєстї Пєльшї.

В останнїй точцї гєворить Вїльзон про сою з на р о д і в. Коли сєй союз справдї був бї союзєм усїх народів і нє був бї прєтї нїкого звєрнєннїя, нїмєцькє правлїтєльствє гєтє-вє по полагодженю всїх свїрннх питань при-ступити до дїскусїї на сю тему.

Під знаком побїди в нї слабєстї.

Колї рєзглянути, чи промови прєтївнїї сторони означують поважнє волю до мира, то треба сказати, щє мієтьєя вони дєякї загальнї осєови мира, на які можна згодити ся, алє щє до конкрєтннх питань воля до мира мєншє за-мїтна. Прєтївннєє вєсє щє гєворить тає, як про-мовляв бї до побїдєнєго; так гєворить той, хто берє нашу гєтовїстє до мира за приғанєє нашєй слабєстї. Зогляду на сє канцлер приғанєє мїлїтар-нє положєнє і зазначає, щє воно нїколи нє будє для осєреднєго союзу таке кориснєє як власнє тепєр. Німєччина гєтова до загальнєго мира, алє аж тоді, коли будє забезпєчєна цілїстє нї-мєцькєй держави, бєзпєчнїстє її житєвнх інтерє-сїв і гїднїстє нїмєцькєй вїтчннї.

Канцлер кінчить: Бог є з нами і будє з нами також на далї!

Нашє сєлянствє і новий час.

Камїнка струм. 23. січня 1918.

Дня 22. с. м. відбули ся в Камїнци струм. величєвї народнї збори на які прибув посол, того округєя п. Сїнгєлєвїч, щєбї зложити свїй посольський звіт.

Пєсля 2000 учасників прєвєажно сєлянствєя зї всїх сїл Камїєччини заповнїли велику салю Народного Дому з галєрнєю та побїчннїми комнєтатами, почїм під проводом о. дєк. Барди-на почали ся о 11 год. цєр. пєл. тїє незвичайно інтерєснї збори.

В своїй майжє трїгодннїй промові по-дав пос. Сїнгєлєвїч повннїй огляд тнх полїтнч-ннх подїй, які за час трєванєя сєї вїйни оставали в звязї з українським питанєм — прєдставлєв заходї наших послів та укр. полїтнчннх орга-нїзаций, своєю участєю в тїй прєцї а відтак пє-рєйшов до обговорєнєя потреб єовїту, зазначє-ючи учасників, щєбї вє стїєняючи ся нїчим та нїкнм щирє висказали свої погляди так в спра-вах загальнєо національннх, як і свої домаганєя у вських справах новїту та грємєднє а вкінци свої домаганєя прєжє до осєбнї посла.

Ту промову прїняли учасникї бурєю оп-лєсєкїя, почїм слїдувала дужє живє дїскусїя, яка прїтягнула ся майжє до 5 ої год. по пол.

Крїм 4 бєсїдників з кругів інтєлїгєнцї за-бїрали гєлєс щє 16 бєсїдників з сєлянствєя, а з тнх пєслїдннх бїльшїстє прїєпадала на жї-ноцтєвє.

Хтє нє бачив тепєр нашєї народнєй маси на зборах — той нє зможєє узєятї собї тєго, як та народна масєя за пєслїдннїй час нагляно дє зрїла, який сєрєд нєї новий дїух і новї кнчї. Вєсннїй час, прєжїтєє лїхолїтєє, бєзпє-сєрєднєє стїєвєє з рїжнннми чужнми єлємєн-

тами, подїї за кордоном, вїтисїудн на тїй масї вєчатє нового часу.

Нєрд, а прєдєвсїм жїнкї-сєлянкї, гєво-рєть в вєчутєм своєї людськєй гїднєстї, а свї-домєстїю своєї крїядї та своїх прєд, а арову-мїнєм положєнєя а свїдомєстїю солїдарнєстї у округєнєя.

Так обговорєнєє вїлнїй рєд полїтнчннх тєж і єкономїчннх домагань.

З повїтєвнх справ прєдставили бєсїдникї свої зажаганєя на гєспєдарку правлїтєльствєн-ннх комїсарїєв по грємєдєлах, жадаючи прївєрнє-нєя урєдєванєя грємєдських рєд, зажаганєя на бєзвїгляднї рєквїзїцїї збіжєя та пєшї, на прї-мусєву рєботннню та злучєнїє з тнм надужнєтє, на лнху апровїзїцїю, бракї нафтї, цукру, муки, зажаганєя в справї залєглнх вїплєт прїчнннїкї та належнєстнїй за рєквїрєванїє дєвнжнєстї і нн.

Потїм збори ухвалїли однєголєсно такі рєзольуцїї:

1) Збори домагають ся бєзпрєволєчнєго заклєчєнєя загальнєго справєдлнєго і трїєкєго мира бєз вєнєксїї і контрїбуцїя, а влєдшєдєвє-нєм і вїдбудєванєм з мїжнєродннх фєндів ані-щєннх вїйноу ураїнських областїй.

2) На підставї прїзнєанєго і озєбрєнєго усїми євоючннїми державамн прєвєє самєозачє-нєя народів, збори заваляють, щє нєгалнннїх до-магань є повнєє заїєснєнєє єднєголєє нашєо-нєального ідєалєу вїлєо укр. нацїї бєз огляду на кордонї на всїх єтнєографїчно ураїнських зємлях.

3) Збори прєтєстують прєтї якої-лєбудь заявн ураїнських зємєлє з Польщєю.

4) Збори заваляють ся за утєорєнєм окрє-мєої Цєнтрєлї для вїдбудєвнї Схїднєої Гєлїччнн з осїдкєм у Львовї та обсаджєнєм її ураїн-ськннн фєховнннм тєхнїчнннм сїламн.

5) Збори вивєвають правлїтєльствє, щєбї бєзпрєволєчнє заставєнєвїдє рєквїзїцїю збіжєя, кєртофєлє і пєшї в схїднїй Гєлїччннї а тнм самнм ухлїднєо мєрєвєо грєвєчєго гєлоду сєрєд сєлянських мас.

6) Збори домагають ся бєзпрєволєчнєго звїльнєнєя від вїєскєвої службн ураїнських на-родннх учтєлїв, тому, щє з браку учтєльських сїл, шпрїєть ся аналфєбєтннм сєрєд ураїнськєй молєдїжї.

7) Збори вивєвають правлїтєльствє, до удї-лєнєя значнїйшнх крєдїтїв для камїєцькєй єк-спєзїтурнї будївєльнєої в цїлї успїшнїйшєої вїд-будєвнї знїщєнєго вїйноу повїту.

8) Збори внєдєлєвають єднєголєсно повнє довірєє своєму пословї д рєвн Сїнгєлєвїчєвї і щирє подєкєу за його посольськїє труднї і рєзнєє слєвннєванєє єбєвєязкїв.

НОВИНКИ.

Львів, 25. січня 1918.

— „Внєртї чуткї про намїр подїлу Гєлїччнн“. Пїд таємн заг. вннє нннїшнїй країєвський „П. Kurjer Codzienny“: „В звязку з прєговорами в Берєстїю появлїли ся нєпокоючі погалєскн прє-буцїєтє істнєуючїй намїр подїлу Гєлїччнн. Одначє снм пєголєскам нє прїпрїєсуванї з польськєої сторони сєрєшєу влєствїєвогє значнєя. Як довідєуємо ся з мїродєтнєго жєрєла, гєлїчч-кнїй Краєвнїй Вїдїлє одєржав нєдавнєо фєрмєлнєє завїзванєє, щєбї в справї подїлу Гєлїччнн прєд-ложнв свїй погляд. Сєя вїдомїстє, поданє в сїй конкрєтнїй фєрмї, заєкнєчїла частєє клєбїє у пєльськїм кєлї, єтжє будє порушєна в наглїм внєску на влєсарнїєм завіданю колєа. В сїй справї ждє край внчєрпуючєго внєсєнєя, тнм бїль-шєє, щє рївночаснєє нє хнбєє вєголєсок прє-плєн подїлу чи вїдступлєнєя в цїлєстї для Украї-нн далшнх польськнх (!) зємєлє, як Холмщн-нн, Пїдлєшєя й Волннн“.

— Українськнєє звєлїзннчнннєє оргєнїзуєть сєя. Нам пєшуть: Дня 20. січня 1918. р. відбу-лн ся в Пєрємншлї збори ураїнських звєлїзннч-ннїкїв, на котрнх був прїсутннїй посол Загєй-кєвнч. Збори ухвалїли залєжити ураїнськєу грє-пу фєховєої оргєнїзєцїї, до котрєої гєжє прєдєтєж внєсєлєє нє вєєрєх 50 члєнїв. Прєтнє залєжєнєя такої грєпи прєтєстувєв дєлєгат пєльськєої грє-пи п. Шєльцєр, однєчєє цїлнїй рєд бєсїдннїкїв докєзєв, чєму нє мєжєть Українї вїплєєно в По-лєкєамн буть в єднїй оргєнїзєцїї. Прєє сєрєвєє нєрєжєєвнєрннєє вєголєсєвєє рєфєрат посєлє Загєй-кєвнч. Нєхай залєжєнєє ураїнськєої грєпи фєхов-єої оргєнїзєцїї звєлїзннчннїкїв в Пєрємншлї будєє закнєдкєм до всїх звєлїзннчннїкїв Українїєє в Гєлї-ччнн. Як пєрємнськїєє звєлїзннчннїкїє пєзбудїли ся є-пїкнєствє пєльськєгоє, так всїє ураїнськїєє звєлї-ннчннїкїє цїлої Гєлїччннн повиннїєє рєз нє вєєє пєз-буть ся пєльськєої кєрєтєлєї. Слїд зазначнєтн, щєє цєнтрєлєє у Вїднн гєдєть ся на заклєданєє ураї-нськнх грєп фєховєої оргєнїзєцїї. Дня 21. січня с. р. в Пєрємншлї заєтраїкуєвєє гєрїштєт звєлї-ннїї. Прїчнннєє стрїєкєу: покнєчєнєє вїйнн і нєдома-ганєя апровїзєцїїнн.

— Українські поштові марки. Секретарство пошти телеграфу виробляє тепер умови конкурсу на рисунок українських поштових марок. Є думка встановити такі умови: 1. вибрати рисунок має сам художник, 2. рисунок повинен бути один для всіх марок, 3. число, яке означає ціну марки, повинно бути не на самім рисунку. Премії за рисунки будуть призначені в 500, 300 і 200 карбованців.

ПОШЕРЛИ:

Петро Ріпийський, професор ц. к. гімназії Франца Йозефа в Тернополі, помер по тяжкій недугі в 73. році життя 21. с. м. В. Й. П.

Збирайте жертовні на школу ім. Бернеа Грінченка! Жертви пересилати на руки скарбника Н. Петрова у Львові вул. Горьодська 95.

О П О В І С Т К И.

Субота, 26. січня 1918.

№ 1: греко-кат.: Брела і Стр. — римо-кат.: Поляквара.

№ 2: греко-кат.: 29. Н. по 3. Са. — римо-кат.: 3 по 3 Кор.

До Вп. п. богословів. Слідуючі Вп. богослови мають зголосити ся в ректораті Духов. семинарії особисто до дня 30. січня 1918 в справі впису на університеті: Бережницький Олександр, Добровольський Василь, Кобранович Володимир, Костик Олександр, Костирка Антін, Кулицький Зенон, Михайліз Макарій, Охримович Іван, Погоцький Ярослав, Зубрицький Себастьян.

Ім'ям виділу „Укр. Заховники“ складаємо щиро подяку Ва. м. п. последи д ру Львів. Цегельському за ласкаве виглошення сваточної промови на „Маланчині вечері“, Хв. Диркий і Вп. Дружині „Українського театру“ за безітересовне виставлене „Вечерниця“ Ніщинського, Ва. п. радничови Ос. Дрималикови за ласкаву технічну поміч при устроєнні вечера. З окрема сердечно дякуємо Ва. Паням за неоцінену поміч при уладженні буфету і при репертажі бльотата. Щиру подяку висказуємо також Вп. Паням за реалні заходи коло уладженя „Меланки“, а особаньво Ва. аранжерам за знаменитий провід в часі зібав. За виділ: Е. Гриньєвська голова, А. Іванович секретар.

Глядаю інтелегента, який помагав би в веденю культурних і просвітних товариств повітвиз. Осідок в Жидачеві. Винагорода після умови. Скрипак і дрігент хору має першенство. — о. Іван Щербанюк Ізвннці п. Жидачів.

Нову ревеленду продам, височини 175 см. в обемі груди 100 см. — Оглянути в адм. „Діла“ кожного дня між 12—1. — Стан. 632 2—3

Национальний Музей у Львові (вул. Мохнацького ч. 42) відчинений для публіки у вівторок і п'ятницю від 2—4 год. по полудни. 515 14—?

ОГОЛОШЕННЯ.

Цитрини

в порошок, пакет вагуючи 8—10 цитрин. До чаю і печива. і пакет тільки 50 сот. Спеціальний порошок до рибачої води нильонської. і пакет вагуючи на 1 літр води по 2 кор. поручає серрумерія С ФЕДЕР, Львів, Свистуська 7. 468 д 25—?

Адвокат д-р Володимир Бачинський в підгайцях пошукує рутинного нонціплента. Зголошення під адресою: Д-р Володимир Бачинський Wien, Parliament. 627 4—?

ФАРБИ

до фарбовання матерій в різних барвах в пописом ужитя поручає І. БОРИС, Перемисьль. Купую насіння, кини, мак. 598 4—10

Молодий мушина в академічним образованем (генер и поли), бажаю ба назавати кореспонденцію в п'яною молодію, образованню, багатолою ціля сім'їшної менччи. — Молода безатна ваза не вилучена. Адресувати: Einj. Prelw. Zugstr. k. u. k. Pferdecaisplatz, 37, Feldpost 422. 629 1—2

Моношко

Склад фортелянів і п'янів Львів, ул. Зіморовича 10. поручає інструмента нові і уживані в неспорядках фабрики.

Адвокатський кандидат початкуючий, пошукує занятя. Ласкаві зголошення під Р. К. Д. в Адміністрації „Діла“. 610 2—3

2 фільварки

в Ліскім повіті, 18 км. від міста суду повітвого віа 1 цв'тня 1918

до винаймлення. Зголошення до Адміністрації „Діла“. 637 1—3

МАШИНИ ДО ШИТЯ

найлучших системів найкориснійше можна набути у фірми

АЛЕКСАНДЕР МАЛІМОН

склад машин до шитя

Львів, вул. Валова ч. 11 А.

Варстат репараційний. 246 1—4

Купуємо НАСІННЯ

Червоної конюшини, Білої конюшини, Бонарзети, Гашетни, і інших родів трава та конюшини як також

Насіння огородових рослин (цебуля, капуста, огірки, бураки, морква, шквара, редька, горох, фасоль і т. д.) у всякій кількості та платимо найвищою ціною

Пробку насіння wraz з поданем шквара симо слати на адресу:

„КРАСВИЙ СОЮЗ ГОСПОДАРСЬКОГО СПІЛОКА“ синдикат т ва „Сільський Господар“ у ЛЬВОВІ, вул. Зіморовича ч. 20.

„РУСАЛКА“ на 1918 рік

Ціна 40 сот. (з перес. 45 сот.) (16 шт. К 4, 25 шт. К 9, 50 шт. К 17. вилучено) В красній оправі ли нотес К 123. Взаменення пріймає і висилає по одержанню грошей А. ОНПІШ, Львів, Надацька 4.

Спішіть, доки наклад не вичерпан

Пепеписки листки „Червоної Калини“ Українське Січове Військо в карікатурах та колірових малюнках 18 картек з пересилкою 3-40 Нова Гроші слати М. Угрин Кім У. на адресу: М. Угрин Етапварварів Лігер. збірник „Червона „Калина“ 6 К. і 20 К. за прим.

Видавниче Товариство „Українська Книжка“

„Школа під російською окупацією“ Словакия в 1915—17 року в документах про школу за рр. 1915 і 1917. — Ціна 1-30 К. Склад в книгарні Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові.

Запросини до підписки акцій

ЗЕМЕЛЬНОГО БАНКУ ГІПОТЕЧНОГО Спільки Акційної у Львові

в цілі підвишки анц. капіталу через емісію нових акцій по 400 К. номін. вартости.

З причини перепон в поштовім руху **продовжується реченець до замовлень акцій нової емісії до кінця січня 1918.**

У С Л О В Я П І Д П И С К И:

Зголошення пріймає Дирекція Земельного Банку Гипотечного у Львові (вул. Підвале 7).

Емісійний курс вписати за акцію для дотеперішних акціонерів К 400, а для неакціонерів К 420 (в огляду на вартість в придбанні нових резервних ф. акцій).

Дотеперішні акціонери мають першенство до вибору; в касаді на одну стару акцію одної нової.

Вп. акціонери, що хотять користатися в першенства і курсу, салють прі зголошеною вписати числа послідних акцій і есенгуально на бажане банку предложити старі акції (без курсів),

які їм вберуть ся по укладенню зголошення.

Нові акції беруть участь в акцію банку, почавши від 1. січня 1918, на рівні зі старими акціями, протго вписати за замовлені акції вклатити до каси банку до кінця січня 1918. курсову ціну wraz з 5% відсотками, обчисленями за час від 1. січня 1918. до дня вклати, аби мати право до дивиденда за р. 1918.

Після постанови статуту позвоинну акції вклати ся за іменем акціонера (поліменні акції), а позвоинну на окказателя (безіменні акції). В зголошеною може зазначити, означити, кілько акцій рад би мати на іме, чи на окказателя.

Замовити можна довільну кількість акцій. Приділ кількості переводить одиче Дирекція банку після своєї вичажливости та помочити зголошуючого про пріваді, а не вклатило акційних грошов владсть пріваді акції за вворотом послідки вклат. На случай вклатило акцій вберне банк вклатені гроши в вклатило.

Рентовий податок від акцій одиче банк без втручєння Ва. акціонера.

Дрібну вклатитість за акційні грошови, стемпель і порто побере банк прі доручєнні акцій.